

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: To nytårsdigte til Johan Ludvig v. Holstein

Citation: Brorson, Hans Adolph: "To nytårsdigte til Johan Ludvig v. Holstein", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 215. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid91708.pdf> (tilgået 23. april 2024)*

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

# To nytårsdigte til Johan Ludvig v. Holstein 1742 og 1744

## I.

Deres Excellence, Høy-Velbaarne Herre, Herr *Johan Ludvig von Holstein*, Ridder, Hans Kongel. Mayts til Dannemark og Norge høyst betroede Geheime Conference Raad, Geheime Raad, Cammer-Herre og Ober-Secreterer ved det danske Cancellie, Præses i General-Kircke-Inspections Collegio etc. etc.

Ønsker ved dette Nye Aars tiltrædelse ald Naade, Fred og Salighed af Gud vor Fader ved vor Herre Jesum Christum

Deres Excellences

underdanigste tienere og Forbedere

hos Gud

*Hans Adolph Brorson.*

Ribe d. 1. Jan. 1742.

Da Tiden ingen Hvile veed  
Før dend engang sig ender,  
Som Lyyset aldtid synker ned,  
Til det ey meere brænder,  
Bestaaer i ald sin Sammenhæng  
Af Øjeblik med Vinger,  
Kand briste, som en Harpe-streng,  
Naar Tonen deyligst klinger:  
Saa har da de, som ret forstaaer  
At tælle deres Dage,

\* 216

Og samle i de gode Aar  
Hvad ævig vel kand smage,  
Betænkt, at vilde aldrig roe,  
Før Havnen dend var funden,  
Og ingen Tid i Verden troe,  
Før Tiden var forsvunden.  
Dend Dag og Aar, som gik paa dør,  
Er ey i vores Evne,  
Dend Tid, vi har, er borte, før  
Vi dend engang kand nevne;  
Dend Tid, som kommer, veed vi ey,  
Om dend til os vil komme,  
Saa meget skiult er Tidens Vey  
Til ald vor Tid er omme,  
Dog dis imidlertid saa rar,  
Som ingen kand beskrive,  
For ald dend Deel vor Herre har  
Os foresat at drive.  
Af Tiden ey dend mindste Stund  
Vi havde, har og vendter,  
At der jo af saa stort et Pund  
Skal svares daglig Rendter,  
At bygge, som vi skulde boe

I Verden alle Dage,  
Og dog i ingen Ting vor Roe  
Af heele Verden tage.  
Som Folket roer i Skibet ey,  
At blive der paa Vandet,  
Men haster giennem Bølgens Vey,  
Thi sindet er paa Landet.  
Guds Kircke gaaer i Tidens spor,  
Det faaer dend nok at finde,

\*  
– 217

Men sindet er dog uden for,  
alt i Himlen inde.  
Med ald sin fliid arbeyde her,  
Dog heele Verden glemme,  
Det er en Kunst for dem i sær  
Som har i Himlen hiemme.

Da *Deres Excellence* staaer  
Som Muur for alle Stænder,  
Og Rigets høye Sager gaar  
Igiennem *Deres Hænder*,  
Saa mange som en stridig Flod  
Til Guds og Kongens Ære  
(Gid Danmark aldrig saadan god  
Geheime-Raad undvære),  
Kand *Deres Excellentz* engang  
Ej vide ret, hvorledes  
At nogen bliver Tiden lang  
Og derved kunde keedes;  
Dog *Deres Excellences* Agt  
Gaaer over alle Tider,  
Bemander sig med Naadens Pagt  
Og efter Himlen strider.  
Hvad Under? Tid og Ævighed  
Sig venligen foreene  
At pryde saadan dyre Sved  
Med Seyers Palme greene.  
Det overvejer nok enhver  
Af Kongens Undersatter,  
Som Kircken har og Landet kiær  
Og høyt sin Konge skatter.  
Næst Kongens eget Huus og Hiem,  
Som Himlen selv besmykke,  
Er ingens os saa angenem,

\*  
– 218

Som *Holsteins* Liv og Lykke.  
Gud løfte selv sit Aasyyn paa  
*Hans Excellences* Møje,  
Og ald Hans Raad og Verk bestaae  
Som Solen i det Høje!  
Langvarig Velstand, Sundhed, Fred,  
*Hans* gandske Huus bepryde!  
Saa skal Lyksalighed der ved  
Til heele Landet flyde.  
Lad ald dend Deel, *Ham* hører til,  
Velsignes over maade!  
Lad ald dend Deel, *Hand* drive vil,  
Til Herrens Priis geraade!  
Guds Viisdom selv Hans reene Sind  
Med Himmel-Glands forgylde,  
Og føre ald Hans Afkom ind  
I beste Velstands Fylde!  
Opholde med *ham* sund og glad

*Hans dyrebare Mage,  
Og lad Dem ikke skilles ad,  
Før Begge mæt af dage  
Kand ind med Fryd i Himlen gaae  
Til Livsens Arve-Krone,  
Og Frydens gyldne Harpe slaae  
For Lammets Purpur-Throne!*

219

## II.

Dend Høyvelbaarne Herre, Hans Excellence *Johan Ludvig von Holstein* Til Wreilef Closter, Leire, Rønnesholm og Fuglsieg, Ridder, Hans Kongl. Majts til Danmark og Norge Høystbetroede Geheime-Conference Raad, Geheime-Raad i Conseilet, Canimer-Herre og Obersecreterer, Præsæs i Collegio de cursu Evangelii promovendo og General-Kircke Inspection med hans Høyvelbaarne Familie

Ønsker ald Naade og Velsignelse af dend barmhiertige Gud i dette ny og mange paafølgende flere aar

Hans Excellences Min Naadigste Herres og

høye Patrons underdanigste Tienere

og Forbedere

*H. A. Brorson.*

Ribe d. 1. Jan: 1744.

Kom hiertens Kiære Nytaarsdag  
Fra søde Himmerige,  
Vi møder dig med Favne-tag  
Og glædeligen sige:  
O Gud skee Lov! Det gamle gik  
I fred og gode dage,  
Og tak for hvert et Øyeblik  
af baade fryd og plage.  
Lad Tiden slide sine Aar  
Lad Aarene sig vende,  
Vi veed, at Himlen ævig staaer,  
At Naaden ey har ende.  
Guds Miskundhed er daglig ny,  
Hvo vilde troen hindre  
At see i Nytaars Morgen-sky  
Guds Kierlighed at tindre?  
Saa lad min Gud af samme Veld,  
Som aldrig aldrig tømmes,  
Af Velstand, Lykke, fred og Held

220

Skinbarlig oversvømmes  
*Vor Konges Dyrebare Mand*  
*Hans Høyvelbaarne Frue*  
Hans ædle Plandter, høye Stand,  
Hans Vælde og Formue;  
Lad ald Hans høye viisdoms Raad  
Til Landets Bedste lykkes  
Hans fliid og Møye, Drifft og Daad  
Med Himlens Ære smykkes!  
Lad dine Englers Vare-tægt

Ald farlighed fordrive,  
Von *Holsteins Huus* fra Slegt til Slegt  
Guds Miskundhed omgive!

\*  
- 221